

Heraf turde det efter Justitsministeriets Formening stemme med Billighed, at Statskassen dækker Fru Kosoeds Legat, Ræmmerkassen og Boerne for deres Tab, hvilke ialt udgjøre 7,123 Rd. 69 $\frac{1}{2}$ Sk., medens Amtsrepartitionsfondens Fordring, efter hvad der om samme er oplyst, synes at burde lades ude af Betragtning. I Dvrigt maa det med Hensyn til Fordringerne fra de sluttede Boer freinhaves, at der er Sandsynlighed for, at disse, der bestaa af Beløb, som paa Skifter ere udlagte til Kreditorer og Arvinger, men ikke ere blevne afhentede, idetmindste for en Del ville i sin Tid tilfalde selve Statskassen.

Idet jeg endnu skal bemærke, at Finantsministeriet, med hvilket Justitsministeriet har brevvexlet om Sagen, Intet har fundet at erindre imod, at det i Bjørnsens Bo manglende Beløb til Dækning af hans Embedsansvar imod Private udredes af Statskassen ved Tillægsbevilling, og idet jeg endnu bemærker, at det som anført vil blive gjort til Gjenstand for Dverveielse, hvorvidt Kontrolen fremtidig kan ordnes paa en mere betryggende Maade, men at der i Dvrigt ved det Rigsdagen forelagte Udkast til Lov om Dødsbosskifter ligesom allerede ved Konfuraloven er truffet Foranstaltninger til væsentligt at formindske det Omfang, hvori Skifteforvalterne hidtil have haft Leilighed til at indbesidde med Boernes Midler, skal jeg i Henshold til det Foranstaaende tillade mig at anmode det ærede Udvalg om ved anden Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1872—73 at stille følgende Endringsforslag til § 14 (Justitsministeriet vedkommende) Nr. 5.

„Til Dækning af afdøde Byfoged og By skriver i Rønne Kancelliraad Bjørnsens Embedsansvar til Rønne Kjøbstads Ræmmerkasse for Oppebørser, til Fru Kosoeds Legat til trængende Sømcænd, deres Enter og Børn paa Bornholm, samt til Skiftevesenet, nemlig 15 under Skiftehandling varende Boer og 27 sluttede Boer, for hvilke der endnu skal findes Beholdninger hos Skifteforvalteren, forsaavidt dette Ansvar ikke har kunnet fyldestgøres af Bjørnsens den 21de Februar d. A. sluttede Bo. . . . 7,123 Rd. 69 $\frac{1}{2}$ Sk.“

Udvalget kan ikke erkjende, at der efter de i foranstaaende Skrivelse fremstillede Kjendsgjerninger er gjort Alt, hvad der kunde og burde have været gjort fra de Embedsmænds Side, der i Embeds Medsør havde at foretage Efterhyn og Undersøgelse af nu afdøde Byfoged Bjørnsens Kasse- og Regnskabsvesen, især naar der ses hen til, at den nævnte Embedsmands Forhold i det Hele i en Række af Aar ikke kunde Andet end fremkalde en stærket Opfordring til at bringe de mest indtrængende Undersøgelser og Forholdsregler i Udførelse. Ligeoverfor denne Fordring og af Hensyn til Følgerne i Fremtiden tør Udvalget ikke uden videre godkjende de meddelte Oplysninger som fyldestgørende, men maa ønske Spørgsmaalet gjort til Gjenstand for retslig Undersøgelse og Afgjørelse. Naar Udsaldet heraf foreligger, maa det ogsaa antages, at der paa denne Grundvold kan uledes nogen Veiledning i Retning af nye og mere betryggende Bestemmelser for det offentlige Kasse- og Regnskabsvesen.

Udvalget skal derfor ikke modsætte sig Bevillingen af det forlangte Beløb, men maa forbeholde sig, at Statskassen holdes skadesløs, dersom de paagjældende Kontrolembedsmænd ved Dom paalægges Gæstningspligt.

35) Nyt Nr. 12. (Erstatning til Ciere af Landhartkorn paa Bornholm.)

Finantsministeriets Skrivelse til Udvalget af 31te Januar d. A.:

„Ved Lov af 12te Februar f. A. om Tilveiebringelse af Heste til Bornholms Væbning, § 3, blev der tilstaaet enhver Cier af Landhartkorn, som hidtil ikke har været pligtig til at deltage i Udredning af Heste til Bornholms Militz og Væbning, et Vederlag i Penge, lig det 25-dobbelte Beløb af, hvad han, i Følge Loven, vilde for et Aar komme til at betale i forhøiet Landskat af saadant Hartkorn. Det overledes dernæst Finantsministeriet at afgjøre, paa hvilke Cienomme denne Bestemmelse bør være anvendelig, samt at give Regler for, hvorledes Vederlaget bliver at overgive Vedkommende.“

Efter at Finantsministeriet havde taget de til Afgjørelsen af det første Spørgsmaal indkomne Oplysninger under Dverveielse og var kommet til det Resultat, at det paabudte Vederlag tilkom Husmandshartkornet (Arvefæste-, Lyng- og Jifferleielodderne), lod Ministeriet udarbejde en Fortegnelse over, hvad hver Cier af de paagjældende Lodder i Henshold til den ovennævnte Lov vilde for et Aar komme til at svare i forhøiet Landskat, hvoraf fremgik, at der for det samlede Husmandshartkorn vilde finde en Forhøielse i Landskatten af 123 Rd. 92 Sk. Sted. Som Følge heraf vil det Vederlag, der i Henshold til den oftnævnte Lov vil være at udbetale vedkommende Ciere, udgjøre i det Hele 3,098 Rd. 92 Sk., hvilket Beløb man paa Grund af de gjennemgaaende mindre Erstatningssummer, der vil tilkomme de enkelte Ciere, har anset det rettest at udbetale kontant.